
Van de redactie

Wat zou je op de lente wachten? De herfst draagt volle manden goud.' Het zijn de laatste woorden van het gedicht in nummer 67 van het *Tijdschrift Geestelijke Verzorging*. Op een bepaalde manier passen die woorden bij het artikel van Ton Jorna. Bij het tegendraadse advies om je niet blind te staren op lente, op begin en groei. De herfst heeft een eigen schoonheid. Eind september begint voor de derde keer de 'Week tegen de eenzaamheid' en Ton Jorna presenteert in TGV alvast zijn nieuwe boek waarin hij – net zo tegendraads – aandacht vraagt voor de kansen die eenzaamheid in zich draagt. Er zit goud in de herfst. Eenzaamheid kan mensen helpen om innerlijk te groeien en doet hen nieuwe wegen gaan.

Geestelijk verzorgers kunnen in die eenzaamheid veel betekenen, volgens Jorna, omdat ze verbindingen leggen. Tussen mensen en verhalen van mensen. Tussen buitenwereld en binnenwereld. Jacqueline Weeda geeft er in haar essay over 'allegaagheid' mooie voorbeelden van. Maar hoe doe je dat op een goede manier en hoe houd je het vol? Twee artikelen in dit nummer onderzoeken de klassieke spanning tussen afstand en nabijheid. Anna Dubbeldam en Jan Hein Mooren bieden een actueel overzicht van de literatuur, bekritisieren de vanzelfsprekende manier waarop over deze polen wordt gesproken en pleiten voor differentiatie. De bijdrage van Martin Walton is misschien een goede aanvulling op hun analyse. Hij biedt met de metafoer van de gastvrijheid een nieuw perspectief op afstand en nabijheid in het werk van de geestelijk verzorger als 'gastvrije gast'.

De praktische werkvloer meldt zich ook. In het inspirerende praktijkverhaal van Ben van Remmerden over de succesvolle wijze waarop geestelijk verzorgers in Leeuwarden betrokken worden bij Spoed Eisende Hulp. En in de zoektocht naar bezielde professionaliteit in de verstandelijk gehandicaptenzorg. Michael Kolen doet er verslag van. En vooral ook in de mooie foto's in dit nummer. Ze horen bij het artikel van Gerrit Molenaar en ze zijn van fotograaf Bert Verhoeff. Beide mannen volgden twee jaar lang het leven van negen demente mensen in een verpleeghuis en lieten zien hoe hun wereld tegelijkertijd verschrikkelijk én mooi is. Misschien zijn we dan weer terug bij die herfst die manden goud in zich draagt. Maar natuurlijk lang niet overal en niet altijd.

Een welkom aan redactielid Elske Kroondijk. Ze is student geestelijke verzorging aan de universiteit van Groningen. Yko van der Goot was jarenlang programmamaker bij de NCRV, maar toch ook weer student als het gaat om 'geestelijk verzorgen'. Hij laat dat horen in zijn column. En Carlo Leget neemt afscheid van ons als columnist na vier mooie bijdragen. Dank! Per 1 september jl. is hij aangesteld als hoogleraar zorghethiek en palliatieve zorg aan de Universiteit van Humanistiek en we hopen nog meer van hem te horen in dit blad.

Namens de redactie
Ben de Boer, hoofdredacteur TGV
ben.de.boer@arkin.nl